

10. ΕΝΑΝΤΙΩΜΑΤΙΚΕΣ (ή ΠΑΡΑΧΩΡΗΤΙΚΕΣ ή ΕΝΔΟΤΙΚΕΣ) ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Είναι υποθετικοί λόγοι, με την προσθήκη απλώς του καί ή του οὐδέ-μηδέ.

Στην κύρια πρόταση υπάρχουν συνήθως οι αντιθετικοί σύνδεσμοι ἀλλά, ὅμως, ἀλλ' οὖν κ.τ.λ.

ΕΙΣΑΓΟΝΤΑΙ: α) με τα εἰ καί, ἐάν καί, ἄν καί, για να δηλώσουν εναντίωση σε κάτι πραγματικό, π.χ. *Εἰ καί ποιοῖμι ταῦτα, οὐ νικῶμι ἄν* (= Αν και κάνω αυτά, δεν μπορώ να νικήσω).

β) με τα καί εἰ, καί ἄν, κἄν, όταν η κύρια πρόταση είναι καταφατική, και με τα οὐδ' εἰ, οὐδ' ἐάν, μηδ' ἐάν, όταν η κύρια πρόταση είναι αρνητική, για να δηλώσουν παραχώρηση σε κάτι αδύνατο, μη πραγματικό ή πιθανό, π.χ. *Καί ἄν δεκάκις Φίλιππος ἀποθάνῃ, οὐδέν μᾶλλον κινήσεσθε* (= Ακόμα κι αν ο Φίλιππος πεθάνει δέκα φορές, και πάλι δε θα κάνετε καμία κίνηση).

ΕΚΦΕΡΟΝΤΑΙ: με τις εγκλίσεις των υποθετικών λόγων (οριστική ή ευκτική με τα εἰ καί, καί εἰ, οὐδ' εἰ και υποτακτική με τα ἐάν καί, ἄν καί, καί ἄν, κἄν, οὐδ' ἐάν, μηδ' ἐάν), για να σχηματίσουν τους αντίστοιχους ενδοτικούς υποθετικούς λόγους.

Δέχονται ἄρνηση μή.